

Članak prenesen sa: <http://www.jutarnji.hr>

Akademik Paar: Ne ohlade li Japanci reaktore, katastrofa će pogoditi cijeli svijet!

Pogrešno se smatra kako su najveći problemi kod nuklearnih elektrana radioaktivni otpad i zračenje u blizini elektrane. Otpad se, naime, lako tehnički riješi, a dodatno zračenje za osobe koje žive uz elektranu manje je od zračenja koje osoba dobije ležeći u krevetu do svog bračnog partnera (s obzirom na to da svaka osoba u sebi nosi određenu dozu zračenja). Najveća opasnost leži upravo u poremećaju cirkulacije rashladne vode, [što se dogodilo u Japanu](#).

Ističe to akademik **Vladimir Paar** u razgovoru za [Slobodnu Dalmaciju](#), navodeći kako su vijesti iz Japana šture, ali kako je iz raspoloživih informacija očito da je stanje vrlo ozbiljno. - Svaka elektrana ima nekoliko krugova hlađenja, a izgleda je u Japanu, prema onome što su kazali, potres izazvao teško oštećenje rezervnog sistema i sada pokušavaju reaktori ohladiti morskom vodom.

Reaktori su zastavljeni i više nema fisije urana, međutim unutar jezgre postoji ogromna količina visokoradioaktivnih produkata fisije koji griju jezgru. Ako se jezgra ne uspije ohladiti, prijeto opasnost ispuštanja tog radioaktivnog materijala u okoliš - upozorava akademik Paar. Naime, kako objašnjava, ako temperatura u reaktorima nastavi rasti, dolazi do taljenja njegove unutrašnjosti - prvo će se istaliti metalne šipke i omotač, a zatim bi, što bi bilo i najopasnije, ta smjesa mogla rastaliti i reaktorsku posudu, potom i betonsku zgradu.

U tom bi slučaju, navodi akademik, ta strahovito radioaktivna smjesa iscurila u okoliš i to bi bila katastrofa velikih razmjera. Akademik Paar dobro je upoznat s problematikom sigurnosti nuklearnih elektrana, posebice [s kvarom Elektrana Otok tri milje u Harrisburgu u SAD-u](#), koja je relevantan za generaciju modernih elektrana. U Harrisburgu je 1979. godine došlo do oštećenja jezgre i taljenja otprilike jedne njezine trećine. Dostupne informacije govore kako je i elektrani u Fukushimi već počelo taljenje jezgre, no Paar vjeruje da do najcrnjeg scenarija koji bi ugrozio svijet, koji je poznat i po nazivu

“kineski sindrom”

neće doći, nego da će se taljenje zaustaviti prije nego što se probije reaktorska posuda.

Osim te opasnosti, akademik Paar navodi još jednu, a to je da se zbog zagrijavanja unutar jezgre iz vode, koja se ne hladi, izdvoji vodik i, s obzirom na to da je najlakši plin, počne se dizati u gornji dio reaktora. Taj mjehur vodika, navodi Paar, prijete eksplozijom, što je, objašnjava, bio i glavni problem u Harrisburgu, piše [Slobodna Dalmacija](#).

Još o tome skinuto sa: <http://www.index.hr>

"OD ZAKAZIVANJA rezervnog sustava za hlađenje reaktora, jedini gori scenarij bi bio da su nuklearku zauzeli teroristi i isključili sve sustave hlađenja", izjavio je Indexu dr. Vladimir Paar, fizičar i jedan od najboljih domaćih poznavatelja rada nuklearnih elektrana. O japanskom pokušaju da hlađenjem spasi elektranu od taljenja jezgre, Paar tvrdi da je pisao još u svojoj knjizi "Energetska kriza" iz 1984.

"Što god se dogodilo, voda za hlađenje mora prolaziti kroz reaktor. Ako to zataji postoje rezervni sustavi za hlađenje, koji su po nekim informacijama iz Japana također oštećeni, što je zaista neugodna stvar. To ne govorim kao katastrofičar, nego kao fizičar", tumači dr. Paar.

U reaktoru, nastavlja, dolazi do cijepanja atomskih jezgri urana i nastaju lakše, ali ekstremno radioaktivne jezgre. Intenzivno radioaktivni materijal se stalno zagrijava i nema načina da se isključivanjem reaktora zaustavi njegovo nekontrolirano grijanje. Najgori je scenarij ako se morskom vodom ne uspije ohladiti unutrašnost jezgre, koja bi se mogla rastaliti i probiti sve zaštitne barijere.

"To je noćna mora nuklearne tehnologije", zaključuje Paar.

Ovo je prvi put u povijesti da je potres uzrokovao mogućnost taljenja jezgre. Sve dosadašnje nuklearne nesreće, uključujući Černobil, bile su usključivo posljedica ljudske pogreške.

Ovdje može biti Vaša reklama